

Тигелинъ заповѣда да се прѣкрати мъчението и захванъ да ходи по атриума съ измѣнено отъ гнѣвъ, но заедно съ това и отчаяно лице. Най-сетнѣ, въ главата му, очевидно, дойде нѣкаква мисль, тъй като той се обърнъ къмъ фракийцитѣ и каза:

— Да му се истрѣгне языка!

VI.

Драмата „Aureolus“ обикновено се даваше въ амфитеатритѣ, направени така, че да могатъ да се раздѣлятъ и да образуватъ двѣ сцени. Но слѣдъ зрѣлищата въ градинитѣ на цезаря този способъ бѣше оставенъ, понеже бѣше потрѣбно, колкото може по-голѣмо количество хора да може да гледатъ смъртта на прикования на кръстъ робъ, когото въ драмата изидаше мечка.

Въ театритѣ ролята на мечка, обикновено, играеше актьоръ, зашитъ въ мечешка кожа, но този пѣтъ прѣдставлението трѣбваше да бѣде „истинско“ — това бѣше ново изнамѣрванье на Тигелина. Цезарь испърво обяви, че не ще иде, но слѣдъ прѣдумванията на фаворита измѣни намѣрението си. Тигелинъ му обясни, че подиръ това, което се случи въ градинитѣ, той трѣбва да се покаже на народа и заедно съ това му се врече, че распетиятъ робъ не ще го оскърби, както това направи Криспъ. Народътъ бѣше вече прѣситенъ и измѣченъ съ проливане на кръвъ, та затова му общавахъ раздаване на лотарийни билети и подаръци и, освѣтъ това, пиръ, тъй като прѣдставлението щѣше да се даде вечеръ въ ярко освѣтенъ амфитеатръ. Наистина, надвечеръ зданието съвсѣмъ се изпълни; приближенитѣ на августъ на чело съ Тигелина дойдохъ всички не толкова зарадъ зрѣлището, колкото за да искажатъ на цезаря своята признателность подиръ послѣднѣето събитие и да поговорятъ за Хилонъ, за когото говорѣше цѣлиятъ Римъ.

Расказвахъ шепнешкомъ, че цезарь, като се върналъ отъ градинитѣ, обзелъ го бѣсъ и неможелъ да заспи, други твърдахъ, че го обзелъ страхъ и му се явили страшни видѣния, поради което той подиръ единъ день обявилъ, че скоро ще отпѣтува за Ахайя. Трети оспоряхъ това, като увѣрявахъ, че отсега той ще бѣде още по-строгъ къмъ християнитѣ. Но имаше страхливци, които прѣдвиждахъ, че обвинението, което Хилонъ хвърли въ лицето на всесветскія властелинъ не ще остане безъ най-лоши послѣдствия. Най-сетнѣ, имаше и такива, които отъ чувство на състрадание молѣхъ Тигелина да прѣкрати по-нататѣшнитѣ гонения.